A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2005. július 14. *

A C-57/02. P. sz. ügyben,

a **Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA (Acerinox)** (székhelye: Madrid [Spanyolország], képviselik: A. Vandencasteele és D. Waelbroeck ügyvédek)

fellebbezőnek

a Bíróság ESZAK-alapokmányának 49. cikke alapján 2002. február 22-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviseli: A. Whelan, meghatalmazotti minőségben, segítője: J. Flynn barrister, kézbesítési cím: Luxembourg),

alperes az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: angol.

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: P. Jann tanácselnök, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts és S. von Bahr (előadó) bírák,

főtanácsnok: P. Léger,
hivatalvezető: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

a főtanácsnok indítványának a 2004. október 28-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebezésében a Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA (Acerinox, a továbbiakban: Acerinox) az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának T-48/98. sz., Acerinox kontra Bizottság ügyben 2001. december 13-án hozott azon ítélete (EBHT 2001., II-3859. o., a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amelyben az Elsőfokú Bíróság csak részben adott helyt az ESZAK-Szerződés 65. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárással (IV/35.814. sz. — „Ötvözeti felár"-ügy) kapcsolatos, 1998. január 21-i 98/247/ESZAK bizottsági határozat (HL L 100., 55. o., a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítése iránti keresetének.

A jogvita alapját képező tényállás

2 Az Elsőfokú Bíróságnak benyújtott kereset alapjául szolgáló, az általa a megtámadott ítéletben kifejtett tényeket a jelen ítélet céljából az alábbiakban lehet összegezni.

3 Az Acerinox a spanyol jog alá tartozó társaság, amely a rozsdamentes acél piacán tevékenykedik, azon belül is különösen a lemezek iparágában.

4 Fogyasztói panaszok és a szaksajtóban megjelent információk nyomán 1995. március 16-án a Bizottság az ESZAK-Szerződés 47. cikke alapján arra kért több, rozsdamentes acél termelésével foglalkozó vállalkozást, hogy szolgáltassanak adatokat „ötvözeti felár" néven ismert, közösen végrehajtott áremelésükről.

5 Az ötvözeti felár az ötvözet alkotóelemeinek árfolyama alapján kiszámított árkiegészítés, amely a rozsdamentes acél alapárához adódik hozzá. A rozsdamentes-acél-termelők által ötvözéshez felhasznált alkotóelemek (nikkel, króm és molibdén) ára a termelési költségek jelentős részét képezi. Ezen alkotóelemek árfolyama rendkívül ingadozó.

6 Az összegyűjtött információk alapján 1995. december 19-én a Bizottság kifogás-közlést intézett 19 vállalkozáshoz, köztük az Acerinoxhoz.

7 1996 decemberében és 1997 januárjában, egy sor bizottsági helyszíni vizsgálatot követően bizonyos vállalkozások, köztük az Acerinox ügyvédjei, illetve képviselői együttműködési szándékukat fejezték ki a Bizottságnak. 1996. december 17-én az Acerinox ilyen értelmű nyilatkozat küldött a Bizottságnak.

8 1997. április 24-én a Bizottság az 1995. december 19-i helyébe lépő új kifogásközlést tett e vállalkozásoknak.

9 1998. január 21-én a Bizottság meghozta a vitatott határozatot.

10 E határozat szerint 1993-ban a rozsdamentes acél alkotóelemeinek ára jelentősen esett. Amikor 1993 szeptemberétől a nikkel árfolyama ismét emelkedett, a termelők haszonkulcsa jelentősen csökkent. Ebben a helyzetben az 1993. december 16-i találkozón (a továbbiakban: madridi találkozó) a rozsdamentes acéllemezek termelőinek többsége megállapodott az árak összehangolt emeléséről az ötvözeti felár számítási paramétereinek változtatásával. Ebből a célból elhatározták, hogy 1994. február 1-jétől olyan ötvözeti felárat alkalmaznak, amelyet a legutoljára 1991-ben használt képlet alapján számolnak ki, úgy, hogy az ötvözet alkotóelemeinek referenciaértékeként minden termelő az 1993. szeptemberi értéket veszi alapul, amikor a nikkel árfolyama történelmi mélyponton volt.

11 A vitatott határozat rámutat arra, hogy 1994. február 1-jétől minden termelő alkalmazta az újonnan meghatározott referenciaértékek alapján számolt ötvözeti felárat az európai eladásaira – Spanyolország és Portugália kivételével.

12 A vitatott határozat 1. cikkében a Bizottság megállapította, hogy az Acerinox, az ALZ NV, az Acciai Speciali Terni SpA (a továbbiakban: AST), az Avesta Sheffield AB (a továbbiakban: Avesta), a Krupp Hoesch Stahl AG, 1995. január 1-jétől Krupp Thyssen Nirosta GmbH, a Thyssen Stahl AG, amelynek neve 1995. január 1-jétől Krupp Thyssen Nirosta GmbH és az Ugine SA (később Usinor SA, a továbbiakban: Usinor) megsértették az ESZAK-Szerződés 65. cikkének (1) bekezdését az 1993 decemberétől az Avesta vonatkozásában 1996 novemberéig terjedő, az összes többi vállalkozás vonatkozásában a vitatott határozat meghozataláig terjedő időszakban azzal, hogy az ötvözeti felár kiszámításához felhasznált képlet referenciaértékeit összehangolt módon megváltoztatták és alkalmazták. Szerinte ennek a gyakorlatnak a hatása és a célja a verseny korlátozása és torzítása a közös piacon.

13 A vitatott határozat 2. cikkében a következő bírságokat szabták ki:

— Acerinox: 3 530 000 ECU,

— ALZ NV: 4 540 000 ECU,

— AST: 4 540 000 ECU,

— Avesta: 2 810 000 ECU,

— Krupp Thyssen Nirosta GmbH: 8 100 000 ECU és

— Usinor: 3 860 000 ECU.

Az Elsőfokú Bíróságnak benyújtott kereset és a megtámadott határozat

14 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 1998. március 13-án benyújtott keresetében az Acerinox azt kérte az Elsőfokú Bíróságtól, hogy a megtámadott határozatot az őt érintő részben semmisítse meg, és másodlagosan számottevően csökkentse az e határozat által reá kiszabott bírság összegét.

15 A megtámadott ítéletben az Elsőfokú Bíróság nagyrészt helybenhagyta a vitatott határozatot.

16 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 45. pontjában megállapította, hogy úgy kell tekinteni, hogy az Acerinox a Spanyolországon kívüli tagállamok vonatkozásában 1993. december 16-ától, Spanyolország esetében pedig legkésőbb 1994. január 14-étől részt vett abban a kartellben, amelynek célja a madridi találkozón meghatározott referenciaértékek alapján kiszámolt ötvözeti felár alkalmazása (a továbbiakban: kartell). Az említett ítélet 64. pontjában megállapította, hogy a Bizottság helyesen vélte úgy, hogy a kartell nem volt időszakos, hanem a vitatott határozat meghozataláig tartott.

17 A megtámadott ítélet 91. pontjában az Elsőfokú Bíróság úgy találta, hogy az Acerinoxra kiszabott bírság a jogsértés súlyosságára tekintettel nem aránytalan. Úgy határozott, hogy az Acerinox magatartása nem teszi lehetővé a bírság olyan mértékű csökkentését, mint az Usinor és az Avesta esetében, amelyek az egyeztetés létezését beismerték.

18 A megtámadott ítélet 141. pontjában ezzel szemben az Elsőfokú Bíróság úgy határozott, hogy a Bizottság megsértette az egyenlő elbánás elvét azzal, hogy megállapította, az Acerinox és további két vállalkozás nem szolgáltatott új bizonyítékot a kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok

csökkentéséről szóló bizottsági közlemény értelmében (HL 1996. C 207., 4. o., a továbbiakban: engedékenységi közlemény) annak ellenére, hogy a madridi találkozó megtörténtét elismerték. Az említett ítélet 152. pontjában az Elsőfokú Bíróság úgy határozott, hogy a reájuk kiszabott bírságot a vitatott határozatban meghatározott 10% helyett 20%-kal kell csökkenteni.

19 Az Elsőfokú Bíróság ennélfogva az Acerinoxra kiszabott bírságot 3 136 000 euróra csökkentette, és ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

20 Az Elsőfokú Bíróság kötelezte az Acerinoxot a saját költségeinek és a Bizottság költségei kétharmadának viselésére. Ez utóbbit pedig a saját költségei egyharmadának viselésére kötelezte.

A felek kérelmei és a fellebbezés alátámasztására hivatkozott hatályon kívül helyezési jogalapok

21 Az Acerinox azt kéri, hogy a Bíróság:

— helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

— elsődlegesen semmisítse meg a vitatott határozatot, vagy legalább számottevően csökkentse a bírság összegét, vagy másodlagosan utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bírósághoz, és

— kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

22 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

— elsődlegesen utasítsa el a fellebbezést;

— másodlagosan, amennyiben a megtámadott ítéletet részben hatályon kívül kellene helyezni, utasítsa el a vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelmet, és

— kötelezze az Acerinoxot a költségek viselésére.

23 Az Acerinox az alábbi hat jogalapra hivatkozik fellebbezésének alátámasztására:

— a spanyolországi kartellben való állítólagos részvételével kapcsolatban az indokolási kötelezettség megsértéséhez vezető nyilvánvaló értelmezési hiba;

— a Spanyolországon kívüli párhuzamos magatartás fennállására vonatkozó érv elutasításának helytelen indokolása;

— téves jogalkalmazás az állítólagos jogsértés időtartamának meghatározásában;

— az állítólagos jogsértés időtartamával kapcsolatos érv elutasítása indokolásának hiánya;

— az indokolási kötelezettség megsértése a bírság arányosságával kapcsolatban és

— a védelemhez való alapvető jog megsértése a bírság összegének csökkentése vonatkozásában.

Az észrevételeknek a főtanácsnoki indítványra válaszul történő benyújtása iránti és másodlagosan a szóbeli szakasz újbóli megnyitása iránti kérelemről

24 A Bíróság Hivatalához 2004. december 2-án benyújtott iratában az Acerinox elsősorban azt kérte, hogy engedélyezzék számára írásbeli észrevételek benyújtását válaszul a főtanácsnoki indítványra, valamint másodlagosan azt, hogy a Bíróság az eljárási szabályzat 61. cikkének alkalmazásával rendelje el a szóbeli szakasz újbóli megnyitását.

25 Az Acerinox a főtanácsnoki indítványnak egyfelől a megtámadott ítélet 37. pontjában említett azon fax bizonyító erejével kapcsolatos pontjaira kíván reagálni, amelyet 1994. január 14-én küldtek meg az Avestának és a leányvállalatainak (a továbbiakban: 1994. januári fax), másfelől az említett ítélet 90. pontjával kapcsolatos indokolásra.

26 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy a Bíróság alapokmánya és eljárási szabályzata nem ad lehetőséget arra, hogy a felek a főtanácsnoki indítványra válaszul észrevételeket nyújtsanak be (lásd a C-17/98. sz., Emesa Sugar ügyben 2000. február 4-én hozott végzés [EBHT 2000., I-665. o.] 2. pontját). Ebből kifolyólag az írásbeli

észrevételek főtanácsnoki indítványra válaszul történő benyújtása iránti kérelmet el kell utasítani.

27 Ezenkívül a Bíróság az eljárási szabályzata 61. cikkének megfelelően hivatalból, a főtanácsnok javaslatára vagy a felek kérelmére elrendelheti a szóbeli szakasz újbóli megnyitását, amennyiben úgy ítéli meg, hogy nem rendelkezik kellő információval, vagy ha az ügyet olyan érv alapján kell eldönteni, amelyet a felek nem vitattak meg (lásd a C-470/00. P. sz., Parlament kontra Ripa di Meana és társai ügyben 2004. április 29-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-4167. o.] 33. pontját és a C-210/03. sz., Swedish Match ügyben 2004. december 14-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-11 893. o.] 25. pontját). Azonban a jelen ügyben a Bíróság úgy vélte, miután meghallgatta a főtanácsnokot, hogy a jelen fellebbezésről való döntéshez szükséges minden információval rendelkezik. Következésképpen a szóbeli szakasz újbóli megnyitása iránti kérelmet el kell utasítani.

A fellebbezésről

Az első jogalapról

A felek érvei

28 Az első jogalapjában az Acerinox azt sérelmezi, hogy az Elsőfokú Bíróság nyilvánvalóan helytelenül értelmezte a spanyolországi kartellben való állítólagos részvételével kapcsolatos érveit, és hogy a megtámadott ítéletet ezzel kapcsolatban helytelenül indokolta.

29 Ez a jogalap a megtámadott ítélet 37. és 38. pontjára vonatkozik, amelyekben az Elsőfokú Bíróság az alábbiakat állapította meg:

„37 [...] az iratokból következik, ahogyan a [vitatott határozat indoklásának] 33. [pontja] rámutat, hogy az Avesta 1994. január 14-én faxban tájékoztatta a leányvállalatait, köztük a spanyolországit, bizonyos versenytársainak arra vonatkozó álláspontjáról, hogy az ötvözeti felárat a saját nemzeti piacukon mikortól alkalmazzák. Ami különösen az Acerinoxot illeti, a fax megjelölte, hogy:

»Az Acerinox kijelentette, hogy az ötvözeti felárat 1994. április 1-jétől kell alkalmazni (igen, áprilistól!)« (»Acerinox have announced that surcharges will be applied from 1st april 1994 [yes April!!!]«).

38 E tekintetben a felperes nem vitatja a neki tulajdonított kijelentések valódiságát, csak azzal érvel, hogy egy ilyen kijelentés inkább azt támasztja alá, hogy az ötvözeti felár elhalasztott alkalmazásával kapcsolatos, a madridi találkozó idején született megállapodás vagy összehangolt magatartás nem létezett. Ettől még az ilyen kijelentés bizonyítja azt, hogy 1994. január 14-én az Acerinox kifejezte arra irányuló szándékát, hogy az ötvözeti felárat az érintett vállalkozások által a madridi találkozón megállapodott feltételek szerint érvényesítsék Spanyolországban, és ezért tehát csatlakozott a kartellhez."

30 Az Acerinox azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 38. pontjában helytelenül ítélte úgy, hogy az Avesta 1994. januári faxában tett kijelentéseinek valódiságát nem vitatta. Az Acerinox azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott keresetlevelében kifejezetten vitatatta e fax bizonyító erejét, és hogy a megtámadott ítélet ezzel kapcsolatos indokolása a bizonyítékok elferdítésén alapul.

31 A Bizottság szerint ez a jogalap egyszerre elfogadhatatlan és megalapozatlan. Elfogadhatatlan amiatt, hogy az Acerinox az indoklás elégtelenségének tüntet fel valamit, amit valójában a tények értékelésének kellene tekinteni.

32 Mindenesetre a Bizottság szerint az Elsőfokú Bíróság helyesen következtetett az említett faxból arra, hogy még ha az Acerinox 1993 decemberében bizonytalan is volt azt illetően, hogy Spanyolországban részt vegyen-e a kartellben, ez a bizonytalansága 1994 januárjától elmúlt.

A Bíróság álláspontja

33 Rá kell mutatni arra, hogy a vitatott határozat ellen az Elsőfokú Bíróságnak benyújtott keresetlevelében az Acerinox az 1994. januári fax tartalmát illetően azt írja, hogy „a felperes által tett »bejelentésre« vonatkozó információ, amely maga is inkoherens az ipar többi szereplőjének magatartásával kapcsolatban, pontatlan. Semmiféle ilyen »bejelentést« nem tettek".

34 Az Acerinoxnak az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott keresetleveléből az következik, hogy vitatta az említett fax azon megjegyzéseinek a valódiságát, amelyeket neki tulajdonítanak. Mivel ennek ellenkezőjét állapította meg, az Elsőfokú Bíróság ebből kifolyólag helytelenül mutatta be az Acerinox álláspontját.

35 Márpedig az 1994. januári fax meghatározó jelentőségű bizonyíték volt annak bizonyítására, hogy az Acerinox részt vett egy kartellben a spanyol piacon.

36 Következésképpen meg kell állapítani, hogy – ahogyan a főtanácsnok is rámutatott indítványának 38. pontjában — az Elsőfokú Bíróság nem tekinthette bizonyítéknak az 1994. januári faxot anélkül, hogy megmagyarázta volna, hogy az Acerinoxnak ezzel kapcsolatos tiltakozását miért kell elutasítani. Azzal, hogy nem válaszolt ez utóbbinak erre a pontra vonatkozó érvére, az Elsőfokú Bíróság megsértette a Bíróság ESZAK-alapokmányának 30. cikke és 46. cikkének első bekezdése alapján fennálló indokolási kötelezettségét.

37 Az Acerinox első jogalapjának tehát helyt kell adni annyiban, amennyiben azt sérelmezi, hogy a megtámadott ítélet megsértette az indokolási kötelezettséget e vállalkozás spanyolországi kartellben történő részvételével kapcsolatban.

38 Következésképpen a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni annyiban, amennyiben megállapítja, hogy az Acerinox részt vett egy kartellben a spanyol piacon azon az alapon, hogy e vállalkozás nem vitatta azoknak az 1994. januári faxban tett megjegyzéseknek a valódiságát, amelyeket neki tulajdonítottak.

39 Mivel a megtámadott ítélet e hatályon kívül helyezése csak részleges, a fellebbezés jogalapjainak vizsgálatát folytatni kell.

A második jogalapról

A felek érvei

40 A második jogalapjában az Acerinox azt sérelmezi, hogy az Elsőfokú Bíróság elégtelenül indokolta azon érvének elutasítását, amely szerint Spanyolországon kívüli fellépését egyszerű párhuzamos magatartásnak, és nem összehangolt magatartásnak kell tekinteni.

41 Az Acerinox szerint az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 42. pontjában jogosan állapította meg azt, hogy az ötvözeti felárat eltérő tagállamokban eltérő időpontokban alkalmazta. Márpedig mind a vitatott határozat, mind a megtámadott ítélet több részlete kiemeli azt, hogy a madridi találkozó célja éppen ellenkezőleg az ötvözeti felár összegének egyidejű felemelése volt.

42 Az Acerinox úgy véli, hogy ilyen körülmények között kell értékelni azon érvét, amely szerint magatartása megfelel a piaci körülményekhez történő puszta alkalmazkodásnak, és nem a vállalkozások közötti egyeztetés eredménye.

43 Az Acerinox úgy ítéli meg, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 43. pontjában nem bizonyította a madridi találkozó és az ő piaci magatartása közötti, szükséges ok-okozati kapcsolatot, és ezért nem indokolta meg kellőképpen azon megállapítását, amely szerint az Acerinox részt vett a Spanyolországon kívüli jogsértésben. Ezt a megállapítást következésképpen a Bíróságnak hatályon kívül kellene helyeznie.

44 A Bizottság szerint az Elsőfokú Bíróság olyan ténybeli bizonyítékokra alapozva utasította el az Acerinox érveit, amelyeket a Bíróság nem vizsgálhat felül, mint például az Acerinox részvétele a madridi találkozón, ez utóbbi magatartása ezen a találkozón (vagyis, hogy ezen a találkozón a találkozó többi résztvevőjétől nem határolódott el), valamint az ötvözeti felár valószerűsége és alkalmazási időpontja több tagállamban. Az Elsőfokú Bíróság így megállapította, hogy az Acerinox által ez utóbbi államokban alkalmazott árak nem a piacon megfigyelt magatartásokhoz való alkalmazkodásból, hanem összehangolt magatartásból adódnak.

45 A Bizottság úgy véli, hogy az Elsőfokú Bíróságnak a megtámadott ítélet 41–43. pontjában ismertetett indokolása mindenképpen világosan kimutatja a madridi találkozóból adódó összehangolt magatartás és az Acerinox piaci magatartása közötti ok-okozati kapcsolat fennállását. Ezt a kapcsolatot nem kérdőjelezi meg az a tény, hogy ez utóbbi az ötvözeti felárat kis késéssel alkalmazta a meghatározott időponthoz képest.

A Bíróság álláspontja

46 Először is az Elsőfokú Bíróság helyesen állapította meg a megtámadott ítélet 30. pontjában a bizonyítási teher vonatkozásában abban az esetben alkalmazandó szabályt, amikor bizonyított, hogy egy vállalkozás nyilvánvalóan versenyellenes célú találkozókon vett részt. A C-199/92. P. sz., Hüls kontra Bizottság ügyben 1999. július 8-án hozott ítéletre (EBHT 1998, I-4287. o., 155. pont) és a C-235/92. P. sz., Montecatini kontra Bizottság ügyben ugyanazon a napon hozott ítélet (EBHT 1992., I-4539. o.) 181. pontjára alapozva kiemeli azt, hogy az arra vonatkozó bizonyítékok előterjesztése, hogy az említett találkozókon történő részvétele mögött nem volt versenyellenes szándék – úgy, hogy bizonyítja, a versenytársaival közölte, hogy a találkozókon az övéktől eltérő szándékkal vesz részt –, annak a vállalkozásnak a feladata, amely ellen az eljárást indították.

47 Másrészről az Elsőfokú Bíróság a jelen ügyben maradéktalanul alkalmazta ezt a szabályt. Legelőször is a megtámadott ítélet 31. pontjában rámutatott egyfelől arra, hogy nem vitatott, hogy az Acerinox részt vett a madridi találkozón, másfelől arra, hogy ez a találkozó összehangolt magatartást eredményezett a rozsdamentes acéllemezek bizonyos termelői között e termékek végső árának egyik elemére vonatkozóan, ami sérti az ESZAK-Szerződés 65. cikkének (1) bekezdését.

48 Az Elsőfokú Bíróság ezután megvizsgálta azt, hogy az Acerinox elhatárolódott-e az említett találkozó többi résztvevőjétől az iránti szándékának kinyilvánításával, hogy a Spanyolországon kívüli tagállamokban az ötvözeti felárat nem alkalmazza.

49 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 41. pontjában megállapította, hogy az Acerinox ilyen elhatárolódást nem bizonyított. Éppen ellenkezőleg, az Acerinox által a Bizottság kérdéseire tett kijelentése alapján az Elsőfokú Bíróság rámutatott arra, hogy ez a vállalkozás nem állította azt, hogy a madridi találkozón elfogadta volna ugyanazt a magatartást, mint amelyet az ötvözeti felár spanyolországi

érvényesítésével kapcsolatban határoztak el, de elismerte azt, hogy „a résztvevők többsége kedvezően viszonyult az ötvözeti felár minél korábbi bevezetéséhez". Az említett ítélet 42. pontjában az Elsőfokú Bíróság rámutatott arra, hogy az Acerinox ezt követően érvényesített ötvözeti felárat, különböző európai országokban, 1994 februárja és májusa közötti eltérő időpontokban.

50 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 43. pontjában ebből arra következtetett, hogy az Acerinox nem érvelhet azzal, hogy az általa érvényesített ötvözeti felár hozzáigazítása az e piacokon jelenlévő versenytársak által alkalmazottakhoz egyszerű párhuzamos magatartás következménye, mivel ezt a hozzáigazítást az érintett vállalkozások olyan egyeztetése előzte meg, amelynek tárgya ugyanolyan referenciaértékek használata és alkalmazása az ötvözeti felár kiszámítására szolgáló képletben.

51 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 45. pontjában megállapította, hogy úgy kell tekinteni, hogy az Acerinox részt vett a kartellben annyiban, amennyiben annak a célja az ötvözeti felár Spanyolországon kívüli tagállamokban történő alkalmazása.

52 Az Elsőfokú Bíróság által elvégzett vizsgálatból az következik, hogy az helyesen alkalmazta a jelen ítélet 46. pontjában felidézett szabályt. Így először is megállapította azt, hogy az Acerinox nyilvánvalóan versenyellenes célú találkozón vett részt, másodszor azt, hogy e vállalkozás nem bizonyította azt, hogy elhatárolódott volna a találkozónak az ötvözeti felár kiszámítására és alkalmazására vonatkozó céljaitól, és harmadszor azt, hogy az Acerinox az említett találkozón meghatározott képlet szerint alkalmazta az ötvözeti felárat, ezt követően pedig elvetette annak lehetőségét, hogy az ötvözeti felár alkalmazása párhuzamos magatartást tükrözött volna.

53 Az Elsőfokú Bíróság így kimutatta ok-okozati kapcsolat fennállását a madridi találkozó és az Acerinoxnak a Spanyolországon kívüli tagállamokban tanúsított magatartása között, és ebből kifolyólag teljes mértékben indokolta azon megállapítását, amely szerint úgy kell tekinteni, hogy ez a vállalkozás részt vett a kartellben e tagállamokban.

54 Következésképpen a második jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

A felek érvei

55 A harmadik jogalapjában az Acerinox azt sérelmezi, hogy az Elsőfokú Bíróság hibás jogi szempontot alkalmazott az állítólagos jogsértés időtartamának meghatározásában.

56 Az Acerinox szerint azzal, hogy a megtámadott ítélet 64. pontjában úgy vélte, hogy a Bizottság helyesen állapíthatta meg azt, hogy a jogsértés 1998. januárig tartott, anélkül hogy 1994 első hónapjai után a felek közötti bármiféle egyeztetésről említést tett volna, annak ellenére, hogy a kartell elvileg megszűnt, az Elsőfokú Bíróság helytelenül alkalmazta a Bíróság ezzel kapcsolatos, az említett ítélet 63. pontjában ismertetett ítélkezési gyakorlatát. A jogsértés tartama – amennyiben egyáltalán volt ilyen — 1994 első félévére korlátozódik.

57 Az említett ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az EK-Szerződés 85. cikkének (jelenleg EK 81. cikk) és analógia útján az ESZAK-Szerződés 65. cikkének megsértése csak akkor folyamatos, ha a vállalkozások között fennmarad valamilyen egyeztetés. Márpedig egyáltalán nincsen bizonyítva az, hogy az ötvözeti felárat e vállalkozások rendszeresen felülvizsgálták és koordinálták volna.

58 A Bizottság azzal érvel, hogy a harmadik jogalap hibás feltételezésen alapul annyiban, amennyiben a megtámadott ítélet egyetlen részét sem lehet úgy értelmezni, hogy a kartell néhány hónappal 1994 eleje után hatályát vesztette volna.

59 A Bizottság szerint az Elsőfokú Bíróság helyesen következtetett a megtámadott ítélet 61. pontjában arra, hogy kizárólag azzal magyarázható, hogy az Acerinox a vizsgált időszak alatt a madridi találkozón meghatározott ugyanazon referenciaértékeket alkalmazta, hogy 1994 első hónapjain túl is tartott az összehangolt magatartás.

A Bíróság álláspontja

60 E tekintetben elég rámutatni arra, hogy szemben az Acerinox állításaival, az Elsőfokú Bíróság nem állapította meg azt, hogy a kartell a vitatott határozat meghozatala, azaz 1998. január 21-e előtt véget ért. Éppen ellenkezőleg, a megtámadott ítélet 60., 61., 63. és 64. pontjából az következik, hogy az Elsőfokú Bíróság szerint a kartell e határozat meghozataláig tartott.

61 A megtámadott ítélet 60. pontjában az Elsőfokú Bíróság megállapította azt, hogy az említett időpontig az Acerinox és a többi vállalkozás továbbra is alkalmazta a madridi találkozón meghatározott referenciaértékeket. Ugyanennek az ítéletnek a 61. pontjában rámutatott arra, hogy az Acerinoxnak felrótt jogsértés az ötvözeti felár összegének meghatározása olyan referenciaértékeket felhasználó képlet alapján, amelyek megegyeznek a versenytársak hasonló értékeivel, és amelyeket a többi termelővel együtt közösen, egyeztetés keretében állapítottak meg. Az Elsőfokú Bíróság ebből arra következtet, hogy kizárólag összehangolt magatartás létezésével magyarázható az, hogy e vállalkozás az általa alkalmazott ötvözeti felár kiszámítására szolgáló képlethez továbbra is ezeket a referenciaértékeket használta fel.

62 A megtámadott ítélet 63. pontjában az Elsőfokú Bíróság rámutatott arra, hogy a kartell a vitatott határozat meghozataláig fejtette ki hatását, anélkül hogy a kartellt formailag megszüntették volna. Az Elsőfokú Bíróság ebből arra következtetett az említett ítélet 64. pontjában, hogy mivel az Acerinox e határozat meghozatala előtt nem hagyott fel a madridi találkozón meghatározott referenciaértékek alkalmazásával, a Bizottság helyesen állapíthatta meg azt, hogy a jogsértés eddig az időpontig tartott.

63 Meg kell tehát állapítani, ahogyan a főtanácsnok is rámutatott indítványának 107. pontjában, hogy az Acerinox azon érve, amely szerint az Elsőfokú Bíróság helytelenül alkalmazta a Bíróság arra vonatkozó ítélkezési gyakorlatát, hogy a versenyszabályokat hogyan kell alkalmazni egy formailag már megszűnt kartellre, semmiképpen nem állja meg a helyét, mivel azon a hibás feltételezésen alapul, hogy a kartell 1994 folyamán megszűnt.

64 Következésképpen a harmadik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A negyedik jogalapról

65 A megtámadott ítélet 62. pontjára vonatkozó negyedik jogalapjában az Acerinox azt sérelmezi, hogy az Elsőfokú Bíróság nem indokolta azon érvének elutasítását, amely szerint 1994 júliusában a nikkel ára elérte az eredeti szintet, így a felrótt összehangolt magatartásnak ettől kezdve semmilyen hatása nem volt.

66 Az Acerinox szerint nem vitatott, hogy az ötvözeti felár kiszámítására szolgáló képletet már 25 éve használják. Mivel az említett magatartás pusztán abból állt, hogy lefelé módosította azt a korábbi értéket, amely felett az ötvözeti felárat érvényesíteni lehet, jelentőséggel bír, hogy 1994 júliusa folyamán a nikkel ára elérte azt a szintet, amelyen ezt az értéket korábban meghatározták. Az Acerinox ugyanis úgy véli, hogy ettől az időponttól kezdve az ötvözeti felár alkalmazását kiváltó érték csökkentéséből álló összehangolt magatartás hatása automatikusan elmúlt, mivel a korábbi képlet alapján egyébként is kellett ötvözeti felárat érvényesíteni.

67 A Bizottság azzal érvel, hogy az Acerinox nem hivatkozhat arra, hogy ötvözeti felárat egyébként is kellett volna érvényesíteni, függetlenül attól, hogy az a kartell előtt vagy után létrehozott képleten alapul. Pusztán a véletlen konjunktúrának köszönhető, hogy 1994 júliusában a nikkel árfolyama és az ötvözeti felár érvényesítését kiváltó korábbi érték megegyezik, és az árfolyam a nikkel piacának alakulásától függ. A Bizottság szerint az számít, hogy az új képlet szerint alkalmazandó ötvözeti felár mindig magasabb volt, mint a korábbi módszer alapján fizetendő, a nikkel árfolyamától függetlenül.

A Bíróság álláspontja

68 A megtámadott ítélet 62. pontjában az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy mivel az ötvözet alkotóelemeinek a jogsértés tárgyát képező referenciaértékei nem változtak, az, hogy a nikkel ára egy bizonyos időpontban visszanyerte „eredeti értékét", nem azt jelentette, hogy a jogsértés versenykorlátozó hatása megszűnt volna, hanem pusztán azt, hogy az ötvözeti felárat pontosan egy ilyen változás figyelembevételével kellett kiszámolni. Az Elsőfokú Bíróság ezen az alapon az Acerinox érvét mint megalapozatlant elutasította.

69 E tekintetben meg kell állapítani azt, hogy az Elsőfokú Bíróság indokolással utasította el az Acerinox érvét. A megtámadott ítélet 62. pontjából ugyanis kitűnik, hogy a nikkel referenciaértékének összehangolt csökkentése magába foglalta azt, hogy ötvözeti felárat kellett alkalmazni akkor, ha ennek az alapanyagnak az árfolyama magasabb volt, mint ez az új érték. E tekintetben az Acerinox egyáltalán nem magyarázza meg azt, hogy a nikkel árfolyamának 1994 júliusától bekövetkező csökkenése miért akadályozta volna meg azt, hogy a kartell kifejtse hatását.

70 Ilyen körülmények között az Elsőfokú Bíróság helyesen utasította el az Acerinox érvét azon az alapon, hogy az nem releváns.

71 Következésképpen a negyedik jogalapot mint nyilvánvalóan megalapozatlant el kell utasítani.

Az ötödik jogalapról

A felek érvei

72 Ötödik jogalapjában az Acerinox azt sérelmezi, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 90. pontjában a bírság arányosságának mérlegelésekor nem vette figyelembe az érintett vállalkozások viszonylagos súlyát. Különösen azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság nem vette számításba azon érvét, amely szerint a saját és az Usinor piaci részesedése közötti különbség (amely 7%) a saját piaci részesedése 65%-ának felelt meg, és ezért nagyon jelentősnek kellett tekinteni. Ráadásul e különbség jelentős volta a 17. rendelet 15. cikkének (2) bekezdése és az ESZAK-Szerződés 65. cikkének (5) bekezdése alapján kiszabott bírság megállapításának módszeréről szóló bizottsági iránymutatás (HL 1998. C 9., 3. o., a továbbiakban: iránymutatás) értelmében csak egy a súlyozásnál figyelembe veendő kritériumok közül. Az Elsőfokú Bíróság tehát nem indokolta kellőképpen az Acerinoxra kiszabott bírság arányosságát.

73 A Bizottság azzal érvel, hogy a 65%-os különbség csalóka, és az Elsőfokú Bíróság helyesen ítélte úgy, hogy a Bizottság nem követett el mérlegelési hibát annak megállapításával, hogy az érintett vállalkozások piaci részesedése közötti különbség nem jelentős, és nem indokolja a bírságok súlyozását.

A Bíróság álláspontja

74 Az Elsőfokú Bíróság megvizsgálta a Bizottság bírságkiszabási módszerének megalapozottságát azzal, hogy a megtámadott ítélet 77. pontjában hivatkozott az iránymutatásra. Ennek az ítéletnek a 78. és 81. pontjában rámutatott arra, hogy a Bizottság az említett iránymutatásnak megfelelően a jogsértés súlyossága függvényében határozta meg a bírság alapösszegét.

75 Ami pedig a Bizottság arra vonatkozó döntését illeti, hogy nem súlyozta ezt az összeget az érintett vállalkozások szerint, az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 90. pontjában úgy ítélte meg – miután rámutatott arra, hogy a szóban forgó hat vállalkozás a rozsdamentes acél végtermékek európai termelésének 80%-át teszi ki –, hogy a Bizottság helyesen állapíthatta meg az említett vállalkozások mérete és gazdasági jelentősége alapján azt, hogy azok mind nagyméretűek.

76 Az Elsőfokú Bíróság ugyanebben a 90. pontban rámutatott arra, hogy az Acerinox által elvégzett összehasonlítás a saját piaci részesedése (amely kb. 11% volt) és az Usinor, az AST és az Avesta piaci részesedése (amely rendre 18%, 15% és 14% volt) között nem fed fel olyan, az iránymutatás 1. pontja A. alpontjának hatodik bekezdése szerinti „jelentős különbséget" e vállalkozások között, amely szükségszerűen különböző kezelést indokolna a jogsértés súlyosságának értékelésében.

77 E tekintetben az iránymutatásra kell utalni. Ennek 1. pontja A. alpontjának hatodik bekezdése kimondja, hogy amennyiben a jogsértésben több vállalkozás érintett, miután az alapösszeget a jogsértés súlyosságának megfelelően meghatározták, „néhány esetben szükségessé válhat a [...] meghatározott összegek súlyozása annak

figyelembevétele érdekében, hogy az egyes vállalkozások jogsértő magatartása milyen súlyú, és ebből következően milyen tényleges hatást gyakorol a versenyre, különösen, ha az azonos típusú jogsértéseket elkövető vállalkozások mérete között jelentős különbség áll fenn".

78 Az Elsőfokú Bíróság nem követett el mérlegelési hibát azzal, hogy úgy ítélte meg, hogy az Acerinox piaci részesedése (amely kb. 11%), valamint az Usinor, az AST és az Avesta részesedése (amelyek 14% és 18% közöttiek) közötti különbség nem jelentős, és nem fogadta el az Acérinox által hivatkozott 65%-os adatot. Ahogyan ugyanis a Bizottság helyesen érvel, ez a százalékos adat csalóka amiatt, hogy eltúlozza az érintett vállalkozások piaci részesedései közötti különbséget, mivel nem megfelelő összehasonlításon alapul.

79 Az Usinor és az Acerinox piaci részesedése közötti különbség állítólagos jelentős voltán kívül ez utóbbi továbbá semmilyen olyan kritériumot nem hoz fel, amely indokolná a bírságok súlyozását az iránymutatás 1. pontja A. alpontjának hatodik bekezdése alapján.

80 Következésképpen meg kell állapítani azt, hogy az Elsőfokú Bíróság helyesen indokolta megállapítását annak megjelölésével, hogy az érintett vállalkozások piaci részesedése közötti különbség nem indokolja az Acerinoxra kiszabott bírság súlyozását, és helyesen ítélte úgy, hogy ez utóbbi összege nem aránytalan.

81 Ilyen körülmények között az ötödik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A hatodik jogalapról

A felek érvei

82 A hatodik jogalapjában az Acerinox azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot akkor, amikor nem ugyanolyan mértékben csökkentette a reá kiszabott bírságot, mint a kartell többi résztvevője esetében, azzal az indokkal, hogy ő vitatta a neki címzett kifogásokat, annak ellenére, hogy ő ezen vállalkozásokhoz hasonló módon együttműködött a Bizottsággal. A bírságcsökkentés e megtagadása hátrányos megkülönböztetésnek minősül, és sérti a védelemhez való alapvető jogot.

83 Az Acerinox azzal érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 139. pontjában elismerte azt, hogy az említett vállalkozások hasonló mértékben együttműködtek a Bizottsággal a tények – konkrétan a madridi találkozón való részvételük, a találkozón folytatott tárgyalások természete és az ötvözeti felár érvényesítésére tett intézkedések — valósságának elismerése szempontjából. Az Elsőfokú Bíróság azonban csak 20%-kal csökkentette az Acerinoxra kiszabott bírságot, miközben ez a csökkentés az Usinor esetében 40%-os volt. Az Acerinox szerint az Elsőfokú Bíróság állásfoglalása az érintett vállalkozások eltérő kezeléséhez vezet aszerint, hogy a kifogásközlésre válaszul hogyan gyakorolták a védelemhez való jogukat.

84 A Bizottság úgy véli, hogy az Usinorral és az Avestával ellentétben, amelyek úgy működtek együtt, hogy elismerték részvételüket az összehangolt magatartásban, az Acerinox esetében nem lehetett ugyanolyan mértékben csökkenteni a bírságot, mint e két másik vállalkozás esetében.

A Bíróság álláspontja

85 Annak megállapításához, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot akkor, amikor kevésbé csökkentette az Acerinoxra kiszabott bírságot, mint az Usinorra és az Avestára kiszabott bírságot, a Bíróságnak azzal kapcsolatos ítélkezési gyakorlatára kell utalni, hogy az előzetes vizsgálati jogosítványok és a közigazgatási eljárások tekintetében milyen terjedelmű a Bizottság hatásköre, figyelembe véve a védelemhez való jog tiszteletben tartásának szükségességét.

86 A 374/87. sz., Orkem kontra Bizottság ügyben 1989. október 18-án hozott ítélet (EBHT 1989., 3283. o.) 34. és 35. pontjának megfelelően a Bizottság kötelezhet arra egy vállalkozást, hogy az ezen intézmény által ismert tényekről minden szükséges információt megadjon, de nem kötelezheti e vállalkozást olyan válaszadásra, amely révén ez utóbbi kénytelen lenne elismerni azon jogsértés tényét, amelynek bizonyítása a Bizottság feladata.

87 Azonban, bár a Bizottság nem kötelezhet egy vállalkozást arra, hogy elismerje egy jogsértésben való részvételét, semmi nem akadályozza meg abban, hogy a bírság összegének meghatározásakor e vállalkozásnak a jogsértés bizonyítása céljából nyújtott önkéntes segítségét figyelembe vegye.

88 E tekintetben a C-298/98 P. sz., Finnboard kontra Bizottság ügyben 2000. november 16-án hozott ítéletből (EBHT 2000., I-10157. o.), konkrétan annak 56., 59. és 60. pontjából az következik, hogy a Bizottság a bírság összegének meghatározása érdekében tekintetbe veheti az érintett vállalkozás által a jogsértés könnyebb bizonyításához nyújtott segítséget, és különösen azt a tényt, hogy egy vállalkozás elismerte részvételét a jogsértésben. A Bizottság jelentősen csökkentheti az ily módon őt segítő vállalkozásra kiszabott bírság összegét, és számottevően kisebb csökkentést alkalmazhat egy másik olyan vállalkozással szemben, amely pusztán nem tagadta azokat a fő tényállási elemeket, amelyekre a Bizottság a kifogásait alapozta.

89 Ahogyan arra a főtanácsnok is rámutatott indítványának 140. pontjában, ki kell emelni azt, hogy a felrótt jogsértés elismerése teljesen önkéntes alapon történik az érintett vállalkozás részéről. Ez utóbbi semmiképpen nem köteles elismerni a kartell létezését.

90 Ezért meg kell állapítani, hogy a Bizottság nem sértette meg a védelemhez való jogot azzal, hogy az alacsonyabb összegű bírság kiszabásánál figyelembe vette az érintett vállalkozás vele folytatott együttműködésének mértékét, beleértve a jogsértés elismerését.

91 Ilyen értelemben kell értelmezni az engedékenységi közleményt, különösen annak D. pontját, amely szerint a Bizottság 10–50%-kal csökkentheti egy vállalkozásra kiszabott azon bírság összegét, amelyet az együttműködés hiányában szabott volna ki, amennyiben ez a vállalkozás nem vitatja azoknak a tényeknek a valósságát, amelyekre a Bizottság vádjait alapozza. Így az érintett vállalkozás által tanúsított, esetleg bírságcsökkentés alapjául szolgáló együttműködés nem csupán a tények természetének elismerésére korlátozódik, hanem a jogsértésben való részvétel elismerésére is kiterjed.

92 A jelen ügyben az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 146. pontjában rámutatott arra, hogy a vitatott határozat szerint kizárólag az Usinor és az Avesta ismerték el az összehangolt magatartás létezését. Kifejtette, hogy e határozat szerint az Acerinox elismerte, hogy volt egyeztetés, ugyanakkor tagadta, hogy abban részt vett volna, ezért a Bizottsággal való együttműködésének mértéke korlátozottabb volt, mint az Usinor és az Avesta esetében.

93 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 147. pontjában megállapította, hogy bár az Acerinox elismerte azoknak a tényeknek a valósságát, amelyeket a Bizottság alapul vett, és ez az e vállalkozásra kiszabott bírság 10%-os csökkentését indokolta, az ügy irataiból egyáltalán nem következik az, hogy az Acerinox a jogsértésben való részvételét kifejezetten elismerte volna.

94 A Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 148. pontjában rámutatott arra, hogy a kiszabott bírság csökkentése csak akkor indokolt, ha az érintett vállalkozás magatartása lehetővé teszi a Bizottság számára azt, hogy a jogsértést könnyebben megállapíthassa, márpedig nem ez az eset akkor, amikor ez a vállalkozás a kifogásközlésre adott válaszában tagadja mindenfajta részvételét a jogsértésben.

95 Az Elsőfokú Bíróság ebből a megtámadott ítélet 149. pontjában helyesen következtetett arra, hogy tekintettel az Acerinoxnak a kifogásközlésre adott válaszára, a Bizottság helyénvalóan vélte úgy, hogy ez a vállalkozás nem tanúsított olyan magatartást, amely a közigazgatási eljárásban nyújtott együttműködése okán a bírság összegének további csökkentését indokolta volna.

96 Következésképpen a hatodik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

97 Az eddigi megállapításokból következik, hogy kizárólag az Acerinox által a fellebbezése alátámasztására előterjesztett első jogalap megalapozott.

A megtámadott ítélet részleges hatályon kívül helyezésének következményeiről

98 A Bíróság alapokmánya 61. cikke első bekezdésének értelmében ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság az Elsőfokú Bíróság határozatát hatályon kívül helyezi, az

ügyet érdemben maga is eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi, vagy határozathozatalra visszautalhatja az Elsőfokú Bírósághoz.

99 A jelen esetben a per állása megengedi az ügy eldöntését, ami az Acerinox arra alapított jogalapját illeti, hogy nincsen bizonyíték a spanyol piacon elkövetett jogsértésben való részvétele bizonyítására, és különösen hogy az 1994. januári faxnak nincsen bizonyító ereje.

A felek érvei

100 Az Elsőfokú Bíróság előtt az Acerinox azzal érvelt, hogy bár részt vett a madridi találkozón, ezen elutasította, hogy csatlakozzon az ötvözeti felár közös rendszeréhez, és következésképpen soha nem vett részt semmilyen, az ötvözeti felár érvényesítésére irányuló megállapodásban. Szerinte az, hogy a 1994. januári faxban szerepel – a vitatott határozat indoklásának 33. pontja szerint –, hogy „az Acerinox kijelentette, hogy az ötvözeti felárat 1994. április 1-jétől kell alkalmazni (igen, áprilistól!)", nem bizonyítja részvételét a kartellben a spanyol piacon.

101 E faxszal kapcsolatban az Acerinox az Elsőfokú Bíróságnak benyújtott kérelmében a következőket fejtette ki:

„Az [Acerinox] által tett »bejelentésre« vonatkozó információ, amely maga is inkoherens az ipar többi szereplőjének magatartásával, pontatlan. Semmiféle ilyen »bejelentést« nem tettek. [...] az egyetlen olyan ország, ahol az Acerinox közzétett listát a nyilvános árakról, és ahol ebből kifolyólag »bejelentette« az árait, Spanyolország. Nem vitatott, hogy ezt a listát egyáltalán nem módosították 1994. május 20-a előtt, amikor a felperes a Bizottságnak és az ügyfeleinek bejelentette azon

döntését, hogy 1994. júniusától az ötvözeti felárát a versenytársai által más tagállamokban már február óta alkalmazott ötvözeti felárhoz igazítja."

102 Az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott válaszában az Acerinox hozzáteszi, hogy a neki tulajdonított megjegyzések az említett faxban „inkább azt igazolják, hogy nincsen semmilyen megállapodás vagy összehangolt magatartás a felár érvényesítésének elhalasztására vonatkozóan. Nem vitatott, hogy az információ hibás. Amennyiben lett volna bármilyen megállapodás vagy összehangolt magatartás, a kijelentés pontos lett volna".

A Bíróság álláspontja

103 Rá kell mutatni arra, ahogyan a főtanácsnok is teszi indítványának 200. pontjában, hogy versenyjogsértéssel kapcsolatos jogvita esetén a Bizottság feladata bizonyítani az általa megállapított jogsértéseket, és szolgáltatni azokat a bizonyítékokat, amelyek kellő bizonyossággal igazolni tudják a jogsértést megvalósító tényállási elemeket.

104 E tekintetben meg kell állapítani azt, hogy a Bizottság egy sor olyan elemet megállapított, amelyet az Acerinox nem vitatott:

— először is a vitatott határozat indokolásának 21. pontjában a Bizottság rámutat arra, hogy az Acerinox szervezte a madridi találkozót, és hogy annak szereplői között volt;

— továbbá, ahogyan azt az Acerinox megemlíti, e találkozón megállapítottal megegyező képlet alkalmazásával érvényesítette az ötvözeti felárat Dániában 1994 februárjától, majd más tagállamokban a rá következő március és június közötti időszakban. Az ötvözeti felár érvényesítését Spanyolországban az említett év júniusára tervezték;

— végül az 1994. januári fax, amelyet az Avesta képviselője fogalmazott a madridi találkozón, és amelyet e találkozót követően küldtek el, akként mutatja be az Acerinoxot, mint e találkozón részt vettek egyikét, és mint aki már kifejezte az ötvözeti felár érvényesítése iránti szándékát.

105 Ami az említett faxot illeti, bár az Acerinox vitatja annak értelmezését, nem vitatja sem a létezését, sem azt, hogy tartalmazta a neki tulajdonított kijelentéseket. Márpedig, mivel ezt a faxot a madridi találkozót követően fogalmazták meg, és mivel megjelölte azt, hogy 1994 januárjától fogva az Acerinox kifejezte az e találkozón meghatározott ötvözeti felárak érvényesítése iránti szándékát, a Bizottság megalapozottan állapíthatta meg azt, hogy a szóban forgó fax olyan dokumentum, amely bizonyítja e vállalkozás részvételét a jogsértésben.

106 Az, hogy e faxban megjelölt dátum nem felel meg annak az időpontnak, amikor az Acerinox a tagállamokban ténylegesen érvényesíteni kezdte az ötvözeti felárat, önmagában nem zárja ki azt, hogy a dokumentum bizonyítékul szolgáljon ez utóbbi által kinyilvánított, a felár alkalmazására irányuló szándékáról.

107 A jelen ítélet 104. pontjában kifejtettekre figyelemmel a Bizottság – anélkül, hogy ezzel mérlegelési hibát követett volna el — megállapíthatta azt, hogy az Acerinox részt vett a kartellben minden érintett tagállamban, beleértve Spanyolországot.

108 A fentiekből az következik, hogy az Acerinox által az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott keresete alátámasztására előterjesztett jogalap, amely szerint az 1994. januári fax nem szolgálhat bizonyítékul annak megállapításához, hogy csatlakozott az említett kartellhez, nem megalapozott, és ezért azt el kell utasítani.

109 Következésképpen az Acerinoxnak az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott keresetét is el kell utasítani annyiban, amennyiben az említett jogalapon alapul.

A költségekről

110 Az eljárási szabályzat 122. cikkének első bekezdése alapján, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről. Ugyanezen szabályzat 69. cikke 2. §-ával összhangban, amelyet e szabályzat 118. cikkének megfelelően a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az Acerinoxot, mivel a fellebbezés keretében előterjesztett jogalapjainak többségét és az Elsőfokú Bíróság elé terjesztett egyetlen, a Bíróság által érintett kereseti jogalapját illetően pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a jelen eljárás költségeinek viselésére. Ami pedig azzal az elsőfokú eljárással kapcsolatban felmerült költségeket illeti, amelyben a megtámadott ítéletet hozták, azokat ezen ítélet rendelkező részének 3. pontja szerint kell viselni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) **A Bíróság az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának T-48/98. sz., Acerinox kontra Bizottság ügyben 2001. december 13-án hozott ítéletét hatályon kívül helyezi annyiban, amennyiben az elutasította a Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA (Acerinox) által előterjesztett, ez utóbbinak a spanyol piaci kartellben történő állítólagos részvételével kapcsolatban az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapját.**

2) **A Bíróság a fellebbezést ezt meghaladó részében elutasítja.**

3) **A Bíróság a Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA (Acerinox) által benyújtott, megsemmisítés iránti keresetet elutasítja annyiban, amennyiben az az Európai Közösségek Bizottsága által elkövetett arra vonatkozó hibára alapított jogalapon alapul, hogy bizonyító erőt tulajdonít az Avesta Sheffield AB által a leányvállalatainak 1994. január 14-én küldött faxnak.**

4) **A Bíróság kötelezi a Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA-t (Acerinox) a jelen eljárás költségeinek viselésére. Azzal az elsőfokú eljárással kapcsolatban felmerült költségeket, amelyben az Elsőfokú Bíróság a jelen rendelkező rész 1. pontjában említett ítéletét meghozta, ez utóbbi ítélet rendelkező részének 3. pontja szerint kell viselni.**

Aláírások